

LIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Pensionslov.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 22de Februar 1871.)

Nærværende Lovforslag er i sit væsentligste Indhold overensstemmende med det i forrige Rigsdagssamling forelagte Lovforslag til en Pensionslov, og da det nærværende Udvalg, med Undtagelse af eet Medlem (C. Niemestad), fuldstændig kan slutte sig til den Betænkning, der af det i forrige Samling nedsatte Udvalg blev afgivet over Lovforslaget, og som findes i Anhang B. til Rigsdags-tidende for den nævnte Samling, Sp. 1097, og fl., vil det være overflødig atter her at udvikle de samme Grundsatninger og Betragtninger, som der bleve fremsatte. Man kan indskrænke sig til at henvise til den nævnte Betænkning. Det udvikledes deri, at Udkastets Vedtagelse ikke vilde medføre nogen Besparelse i Landets Pensionsbørde, men at Udvalget fandt, at de bestaaende Pensionsloves Bestemmelser, saavel i og for sig, som af Hensyn til Landets finansielle Stilling, gjorde det til Nødt at fremkalde saadanne Forandringer i Lovforslaget, at Pensionsbørden efterhaanden kunde noget formindskes. Det oplystes, at den ordinære Udgift til Pensioner var den 31te August 1868 henved en Million Rigsdaler aarlig, foruden de fra Krigen og Freds-slutningen hidvørende Pensioner af 667,000 Rd. Det erkjendtes, at nogen Nedgang i det opgivne Beløb vilde være en Følge af Indskrænkningen i de kongelig ansatte Embedsmænds Antal, og deraf at Embedsmændene for endel nu vare noget ældre end tidligere, inden de opnaaede kongelig Ansættelse, men det bemærkedes paa den anden Side, at det Beløb, der nu medgik, var saa uforholdsmæssig høit, at man ikke kunde berolige sig ved den Nedgang, der i Fremtiden kunde forventes af de nævnte Aarsager, saameget mindre som disse Besparelser vilde formindskes derved, at Afstedgælsene i Armeen, ifølge Bestemmelserne om

Altersgrænse, vilde medføre en forøget Pensionsbørde for Militæretaten. Endelig bemærkedes det, at fordi der ved en og anden Forandring i de tidligere Forhold opnaaedes nogen Besparelse i denne Gren af Statsstyrelsen, kunde dette ikke være nogen Grund til at undlade at henvende Opmærksomhed paa det paagældende Forhold i Almindelighed, da man maatte have den samme Opfordring til at undersøge, hvorvidt der ogsaa paa anden Maade kunde træffes hensigtsmæssige Indskærnkninger.

Gjennem disse Betragtninger kom det i forrige Samling nedsatte Udvalg dog til den Formening, at Hensynet til den for Tiden noget fildigere indtrædende Ansættelse, end tidligere var Tilfældet, kunde begrunde en Fastholden ved de nugældende Pensionsloves Trinfølge for Pensionernes Beregning, hvad de lavere Lønninger og den kortere Tjenestetid angaar, og det foreslog derfor i det Hele at beholde den samme Trinfølge, men ved et Par indskrænkende Bestemmelser, der kun kunde finde Anvendelse paa de høiere Lønnede Embedsmænd, for disses Vedkommende at fremkalde nogen Besparelse paa Pensionerne. Disse Bestemmelser vare, at der af det Beløb af Embedsindtægter, hvoraf Pensionen beregnes, skulde, inden Beregningen gjøres, fradrages en Trediedel af, hvad det udgjør over 1,200 Rd., og at ingen Pension kan overstige 2,000 Rd. Nærværende Udvalgs Flertal gjør disse Forslag til sine, idet dog nogle Medlemmer af Flertallet udtale, at de kun have kunnet blive staaende herved af Hensyn til, at det forrige Udvalg enstemmig havde stillet disse Forslag, og at der i dette Udvalg kun var eet Medlem imod dem. Ligesom disse Medlemmer forbeholde sig at stille Forslag til yderligere Ned sættelser, dersom Sagens Gang senere maatte